

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hof van beroep te Gent – Výklad článků 12, 17, 18, 56 a 58 ES – Vnitrostátní právní úprava, kterou se řídí výpočet daně z přechodu nemovitého majetku, a která neumožňuje odpočet částky hypotečního úvěru, jíž je tento nemovitý majetek zatížen, v případě, že zůstavitel v okamžiku své smrti bydlel v jiném členském státě

Výrok

Článek 56 ES ve spojení s článkem 58 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou právní předpisy dotčené v původním řízení, upravujícím výpočet dědické daně a daně z přechodu majetku, jež je třeba uhradit z nemovitého majetku nacházejícího se v členském státě, který nestanoví odčitelnost dluhů váznoucích na tomto nemovitém majetku, jestliže zůstavitel neměl v okamžiku své smrti bydliště v tomto státě, ale v členském státě jiném, zatímco takováto odčitelnost je stanovena pro případ, kdy zůstavitel má v tomtéž okamžiku bydliště ve státě, ve kterém se nachází nemovitý majetek, jenž je předmětem dědění.

(¹) Úř. věst. C 56, 10.3.2007.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. září 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – D.M.M.A. Arens-Sikken v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-43/07) (¹)

(Volný pohyb kapitálu — Články 73b a 73d Smlouvy o ES (nyní článek 56 ES a článek 58 ES) — Vnitrostátní právní úprava daně dědické a daně z převodu/přechodu majetku, která při výpočtu jejich výše nepřipouští odpočet dluhů, které vážnou na dědickém podílu navýšeném na základě testamentárního rodičovského rozdělení pozůstalosti, jestliže osoba, která po sobě zanechala pozůstalost, neměla v okamžiku své smrti bydliště ve členském státě, v němž se nachází nemovitý majetek, který je předmětem dědění — Omezení — Odůvodnění — Nedostatek — Neexistence dvoustranné dohody o zamezení dvojímu zdanění — Dopady nižšího daňového zápočtu zamezujícího dvojímu zdanění v členském státě, v němž má uvedená osoba bydliště, na omezení volného pohybu kapitálu)

(2008/C 285/10)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: D.M.M.A. Arens-Sikken

Žalovaná: Staatssecretaris van Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hoge Raad der Nederlanden – Výklad článků 56 a 58 ES – Vnitrostátní právní úprava, která se týká dědické daně vztahující se k nemovitostem a která neumožňuje, aby se od hodnoty nemovitosti odečetly dluhy spojené s rozdělením pozůstalosti, pokud měl zůstavitele v okamžiku úmrtí bydliště v jiném členském státě – Metoda srovnání použitelná při určení úrovně dědické daně v případě, kdy měl zůstavitel v okamžiku úmrtí bydliště v členském státě, kde se nemovitost nachází – Dvoustranná úmluva určená k zamezení dvojího zdanění.

Výrok

- 1) Články 73b a 73d Smlouvy o ES (nyní článek 56 ES a článek 58 ES) musí být vykládány tak, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, kterou se řídí výpočet dědické daně a daně z přechodu majetku, které jsou vybírány z nemovitého majetku nacházejícího se v tomto členském státě, která nestanoví možnost odečíst při výpočtu těchto daní dluhy, které vážnou na dědickém podílu navýšeném na základě testamentárního rodičovského rozdělení pozůstalosti, pokud osoba, která po sobě zanechala pozůstalost, měla v okamžiku své smrti bydliště nikoli v tomto státě, ale v jiném členském státě – ačkoli je stanoveno, že takovýto odpočet je možný v případě, že tato osoba měla v témže okamžiku bydliště ve členském státě, ve kterém se nachází nemovitá věc, která je předmětem dědění – pokud se na základě takovéto právní úpravy uplatňuje progresivní daňová sazba, neboť nemožnost zohlednit uvedené dluhy by ve spojení s touto progresivní daňovou sazbou mohla vést k vyššímu daňovému zatížení dědiců, kteří nemají nárok na takovýto odpočet.
- 2) Na odpověď v bodě 1 výroku nemá vliv okolnost, že právní úprava členského státu, v němž měla osoba, která po sobě zanechala pozůstalost, v okamžiku své smrti bydliště, jednostranně stanoví možnost přiznat daňový zápočet z titulu dědické daně z nemovitého majetku nacházejícího se v jiném členském státě splatné v tomto jiném státě.

(¹) Úř. věst. C 69, 24.3.2007.